



ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΓΔΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΤΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΓΤΟΣ.

ΣΕΓΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Η ΑΝΑΝΕΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥ ΤΗΣ ΙΟΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Από τινος διενεργεῖται υποχώρως ἐν Ἀθήνας ἐκστρατεία τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς Ἐπτάνησον. Η Ἐθνικὴ Τράπεζα διαβλέπουσα ὅτι ἔχει σπουδαῖον ἀνταγωνιστὴν ἐν Ἐπτανήσῳ, τὴν Ἰονικὴν, ἀπεφάσισε πάσῃ δυνάμει τὴν ἐξόντωσιν αὐτῆς, δπως αὐτῇ ἔχουσα τὸ μονοπώλιον καὶ ἐν Ἐπτανήσῳ, ἐπεκτείνῃ καὶ ἐνταῦθα τὴν Τραπέζικὴν δικτατορίαν τῆς ὡς ἐπραξεῖ καὶ εἰς τὰς Θεσσαλικὰς χώρας.

Η Ἰονικὴ Τράπεζαν εἶναι ἰδρυμα ἀρχαῖον ἐν Ἐπτανήσῳ, συνδεόμενον ἀναποσπαστῶς πρὸς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου, η δὲ κατάλυσις τοῦ Ἱδρύματος αὐτοῦ ἥθελεν ἐπιφέρει μεγίστην βλάβην καὶ δὴ ἀνεπανορθώτους ζημίας εἰς τὴν Ἐπτανησιακὴν κοινωνίαν, ητις ἀπὸ ἐξηκονταετηρίδος ἥδη θεωρεῖ τὴν Ἰονικὴν Τράπεζαν, ητις ἔχει τὴν ἔδραν αὐτῆς ἐν τῷ Μεγάλῳ ἔκεινῳ κέντρῳ τῆς ὑφηλίου ὅπερ Λαοδίκιον καλεῖται ως τὴν Ιεράν Κιβωτὸν ἐν ή ἀσφαλῶς καταθέτει ὁ Ἐπτανήσιος, εἰς φύλαξιν καὶ ἐπὶ τόκῳ, τὸ ἀποταμίευμα τῆς ἐργασίας του. Η Ἰονικὴ Τράπεζα οὐδέποτε ἐδείχθη κερδοσκοπήσασα, ἀλλ’ ἀειποτε ὑπῆρξεν εὐεργετικὴ εἰς τὸν τόπον, ἐνῷ λειτουργεῖ. Οὐδέποτε κατέθλιψε τοὺς ὀφειλέτας τῆς, παρέγει δὲ τὸ μοναδικὸν παράδειγμα Τραπέζης, ητις ἐνῷ τοσαῦτα ἔχει λαμβάνειν, καὶ τὸ προνόμιον ἔχει τῆς προσωποχρατήσεως, οὐδεὶς ἐν Κεφαλληνίᾳ τῶν ὀφειλετῶν τῆς, ἀπὸ ἐτῶν ἥδη πολλῶν ἐπροσωποχρατήθη, καίτοι η Τράπεζα μυριάδας ἐκτελεστῶν ἀποφασεῶν πρὸ ἐτῶν ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς ἔχει. Οὐ μόνον δὲ τοῖς ἀτόμοις ἀφάνη ἐπωφελής καὶ ἀρωγός ἀλλὰ καὶ ἀπέναντι τοῦ Κράτους ἐποιεύθη ἀξιεπαίνως, προθύμως ἐν Ἰονικαῖς καὶ κοινωνικαῖς ἀνάγκαις

τὴν ὑπηρεσίαν τῆς παρασχοῦσα. Παραλείποντες τὰς μεμακρυσμένας ἐποχὰς τῶν σεισμῶν, τῆς ἐπιστρατείας, καθ’ ἄς γενναῖας χρηματικὰς βοηθείας παρέσχε, πέρυσι, ὅτε ὁ περονόσπορος ἐλυμείνατο τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμὸν ὡς καὶ τὸν ἀστικὸν τῆς Κεφαλληνίας, ἀναφέρομεν μόνον ὅτι οὐ μόνον λίαν προθύμως ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῆς Τραπέζης ἐποιήσατο δωρεὰν ὅξιαν λόγου ὑπὲρ τῶν ἀπόρων Κεφαλλήνων, ἀλλὰ καὶ διετάχθη τὸ ἐνταῦθα Κατάστημα νὰ σπεύσῃ εἰς παροχὴν ἀγροτικῶν δανείων, πράγματι δὲ ἀπησχόλησεν κατὰ τὰς ἡμέρας ἔκεινας εἰς ἀγροτικὰ δάνεια περὶ τὰς 200,000 δραχμῶν ἀνακουφίσασα οὕτω τοὺς ἀγροτικοὺς πληθυσμούς.

Η δὲ Ἐθνικὴ Τράπεζα τὶ ἐπραξεῖ ὑπὲρ τῆς Ἐπτανήσου; Πότε ἥλθεν ἀρωγὸς εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀγροτικοῦ αὐτῆς πληθυσμοῦ; Κατὰ τὸ ἐπάρατον ἔτος τοῦ περονοσπόρου διέθεσεν ἐνα δόσολὸν ὑπὲρ τοῦ πενομένου πλήθους; Πάντως δχι. Εἶχε δὲ τὸ καθῆκον νὰ πράξῃ τοῦτο, πρῶτον μὲν ὡς ἰδρυμα Ἐθνικὸν, προκειμένου περὶ παχσόντων ἀδελφῶν, δεύτερον δὲ, καὶ ἐξαιρέτως, ως τὰ μάλιστα ἀποκομίσασα ὠφελεῖας, ἐκ τῶν Ἐπτανησίων, καὶ ιδίᾳ τὴν Κεφαλληνίαν, παρ’ ἡ ὑπάρχουσιν καταθέσεις πολλῶν ἔκατοντάδων χιλιάδων δραχμῶν, ἀνηκουσῶν εἰς Κεφαλλήνας. Τί δὲ ἐπραξεῖ ἀντὶ τούτων; Ως γνωστὸν τὸ λαχειοφόρον δάνειον τῆς περιλαμβάνει πολλοὺς διμολογιούχους Κεφαλλήνας, καὶ ιδίᾳ ἐκ τῶν πτωχοτέρων κοινωνικῶν τάξεων, αἵτινες προθύμως διέθεσαν τὸ ὑστέρημα τοῦ καρποῦ τῶν μόχθων καὶ ἰδρώτων τῶν εἰς ἀγορὰν λαχειοφόρων διμολογιῶν, αἵτινες ἀναλογικῶς ὑπερτεροῦσι κατὰ τὸν ἀριθμὸν τὰς ἀγορασθείσας παρ’ ἀλλων ἐπαρχιῶν. Ενῷ δὲ η Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀνεδέχθη νὰ πληρώσῃ τόκον 4 0)0 ἐτησίως ἐπὶ τῶν διμολογιῶν τούτων, αἴφνης τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐλαττόνει τὸν τόκον τὸν αὐτῷ διμολογιῶν εἰς 3 0)0, αὐτοβούλως ζημιάσασα οὕτω τοὺς πτωχοὺς δανειστὰς κατὰ 1 0)0 ἐτησίως, περίπτωσις κατὰ τὴν ὁποίαν πολ-

ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΝΕΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL. 24. YI. F3. 0061

λοι τῶν ἐντυῦθα δικαιούχων ἐσκέρθησαν νὰ ἐνάξωσιν εἰς τὰ Δικαστήρια τὴν Εθνικὴν Τράπεζαν, ἵνα ἐπιβάλωσιν αὐτῇ τὴν ἀκεραίαν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεών της.

Ἐν καὶ μόνον ἐπιχείρημα ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα πρότασσει πρὸς χορήγησιν αὐτῇ τοῦ ἐπιδιωκομένου Μονοπωλίου, τοῦτο δὲ εἶναι τὸ ἐνιαῖον τοῦ προνομίου τῆς ἐκδόσεως χαρτονομισμάτων. Βεβαίως, ἀν πρόκειτο περὶ ὑπάρξεως πολλῶν ἐκδοτικῶν Καταστημάτων καὶ συνεπῶς περὶ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου, τὸ ἐπιχείρημα θὰ εἴχε ποιάν τινα σπουδαιότητα. Ἀλλὰ σήμερον δὲν πρόκειται περὶ πολλαπλασιασμοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου ἢ τοι περὶ συστάσεως νέων ἐκδοτικῶν τραπεζών, ἀλλὰ περὶ διατηρήσεως ἀρχαίας Τραπέζης, ἀσκούσης ἀπὸ πολλῶν ἔτῶν μετ' εὐθύτητος καὶ τιμιότητος τὸ ἐν λόγῳ προγόμιον, περὶ Τραπέζης ἐνσαρκωθείσης οὕτως εἰπεῖν ἐν τοῖς ἥθεσιν, τοῖς ἔθιμοις καὶ τοῖς οἰκονομικαῖς ἀνάγκαις τῶν Ἐπτανήσιων, πρόκειται περὶ τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης, ἡς τὸ προνόμιον περιεβλήθη δι' ἐπαρκεστάτων ἐγγυήσεων, διότι ἐνῷ τὰ διὰ λ)σμόν της καὶ διὰ λ)σμὸν τοῦ Δημοσίου κυκλοφοροῦντα τραπεζογραμμάτια ἀνέρχονται εἰς 8 περίππου ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἔχει εἰς τὸ Γαμείον τῆς ἀσφαλεστάτας ἀξίας εἰς χρυσὸν τῆς αὐτῆς ως ἔγγιστα ποσότητος, τὸ δὲ λοιπὸν παθητικόν της καλύπτεται ὑπ' ἀξιολόγου ἐνεργητικοῦ, ως ἐμφαίνεται ἐκ τῶν δημοσιευμένων ἰσολογισμῶν της, ἐπομένως τὸ μοναδικὸν ἐπιχείρημα τῆς Ἐθνικῆς καταπίπτει.

Ἄλλ' ὅποιος κυκεών, ὅποια οἰκονομικὴ ἀναστάτωσις ἐν Ἐπτανήσῳ θὰ προήρχετο, καταλυμένης τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης. Η Τράπεζα πρὶν ἡ διαλυθῆ, θὰ προέβαινεν ἀμέσως εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἀπαιτήσεών της. Ὄποσαι δὲ τότε χιλιάδες προσωποκρατήσεων, ὅποια πληθὺς ἐκπλειστηριάσεων, ὅποια κοινωνικὴ ἀναστάτωσις. Οἱ ἀξιότιμοι ἐκ Κεφαλληνίας βουλευταὶ, ως πρόσωπα εὐυπόληπτα κηδόμενοι ἀπαντεῖς τῆς κοινωνικῆς εὐμαρείας τοῦ τόπου των, ἀνεξαρτήτως κομματικῶν ἀποχρώσεων, μετὰ σθεναρᾶς φωνῆς πεποίθαμεν, ὅτι θέλουσιν ὑποστηρίξειν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος των, ὅπερ εἶναι ἡ διατήρησις τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης, ἥτις ἐν τῷ Κράτει ὑπάρχει ἀνταγωνίστρια ἀπέναντι τῶν ἀπορροφητικῶν καὶ μονοχρατοριακῶν τάσεων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. ἡ μεγαλειτέρα δὲ ἀσφάλεια τῶν Ἐπτανήσιων εἶναι οὐ μόνον ἡ ὑπαρξία τοῦ Κέντρου τῆς ἐν Ἐπτανήσῳ λειτουργούσης Ἰονικῆς Τραπέζης εἰς τὸν πυρήνα τῆς οἰκονομικῆς δράσεως, εἰς τὴν Μεγαλόπολιν τῆς ὄφηλίου, τὸ Μέγα Δονδίνον, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν τῇ διοικήσει τῆς σύμπραξις "Αγγλων κεφαλαιούχων.

Ἀμερόληπτος.

Εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα Νεολάτου καὶ Μπασιά πωλεῖται κουφετή μετηνόμηση ὄχλα καὶ σερπαντίν.



Ο Γράννης καὶ ὁ Μαρῆς,
μελουδινες καὶ ἀπορεῖς.

Μ. — Ἐμαθες τὴν πυρκαϊὰ πώλησην στὴ Σάμο;

Γ. — Καλλίτερα νὰ μῶλεγες τὶ μάσκαρα νὰ κάμω· μάσκαρα νάχη νόμιμα, μάσκαρα νάχη μπρίο τούλαχιστον, μωρὲ Μαρῆ, νὰ πάρω τὸ βραχεῖο ἀφοῦ κι' ἐλπίς πρὸς τὸ παρὸν δὲν φινεται καμμία ἀποκρητές νὰ κάμουμε ἀφ' τὴν κληρονομία

=

Μ. — Φωτιὰ, ποῦ λές, ἐξάναψε στῆς Σάμος τὸ Γιαλό καὶ τοῦ Μπράμου κάηκε τὸ σπῆτι τὸ ψηλὸ, τὸ σπῆτι μὲ τ' ἀγάλματα ποῦ τὸ θαυμάζαν ὅλοι οἱ προῦχουτες οἱ Σαμικοὶ μετὰ τοῦ Μπελατσούλη τὸ σπῆτι τὸ πελώριο πεύταν καὶ δικαστήριο

Γ. — Καὶ πῶς ἐδόθηκε τὸ πῦρ;

Μ. — Τὸ πῶς εἶναι μυστήριο ποῦ τὸ γνωρίζει μοναχὰ τοῦ Πλάστου ή σεφία.

Γ. — Καὶ δὲν ἐγλύττωσε λοιπὸν καμμιὰ δικογραφία;

=

Μ. — Ολες ἀπετεφρώθησαν ἡ ἀγωγὴς κι' ἡ ζίκες καὶ νόμοι κι' ὑπεθῆκες.

Καηκαν τὰ δμόλογα κι' ἡ ἀρεσκεία;

Γ. — Καὶ ὅστε;

Μ. — Εξώφλησαν τὰ χρέη τοὺς οἱ Σαμικοὶ χεῶσται καὶ νταχτεῦρι θὰ γενῆ ποῦ μ' ἐκκαταλαβένεις, θὰ λίξ ἐσύ πωγόρωστας πῶς ἔχεις νὰ λαβένῃς.

=

Κι' ὁ κύριος Πελυκαλῆς τούτεστιν δὲ γραμματικὸς ποῦ μέτα ἐκοιμώτουνε πολὺ καλὸν ἐνόμισε νὰ θεωρῇ ἐκστατικός τὸ σπῆτι πώλαιωτουνε κι' εἶδε τὴν φλόγα ἐηλαδὴ καὶ τὸν καπνὸ πεύταν ψηλὰ, κι' εἶδε σ' ἐκείνη τὴν στηρή πῶς ἐπράξε πολὺ καλὰ ημίγυμνος νὰ πεταχτῇ δὲ ἀτυχῆς γραμματικός,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΙΓΑΙΟΥ ΛΑΖΑΡΙΟΝ ΛΑΖΑΡΙΟΝ

ΧΟΙΚΟΣ ΝΟΜΟΠΟΙΟΥ ΚΑΙ ΝΟΜΟΥ ΑΓΩΝΑ
ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΠΑΠΑ

Γ. — Φαντάζομαι λοιπόν Μαρῆ γιὰ τὴ φωτιὰ ἔκείνη
τὴ καρναβαλί ζωηρὸ στὴ Σάμο ποῦ θὰ γίνη.

Φαντάζομ' δοσι Σαμικοὶ

Θέτανε γιὰ τὴ φυλακὴ

τὴν καθαρὴ βδομάδα

τὶ πανηγῦρι θέγχουνε γιὰ τούτην τὴν λαμπάδα.

Δὲν εἰσαι σύμφωνος καὶ σὺ;

M. — Μ' αὐτὸ δὲν θέλει ρώτημα.
Ήταν' καλλίτερ' ἡ φωτιὰ κι' ἀπὸ τὸ κληροδότημα.

Γ. — Μόνο λυπάμαι βρὲ Μαρῆ, τὸ σπῆτι τὸ καμένο.

M. — Νὰ μὴ λυπάσαι παντελῶς· ήταν ἀσφαλισμένο·
ἀσφαλισμένο δηλαδὴ καὶ μὲ τὸ παραπάνου.

Γ. — Τὶ διαθήκη βέβαια τὴν εἶδες τοῦ Βαλλιάνου.

M. — Η διαθήκη πρὸ πολλοῦ ἥλθεν εἰς φῶς κι' ἐφάνη
ὁ λόγος εἶναι νάζθουνε καὶ τὰ λεφτὰ βρὲ Γιάννη
νὰ κουραγάρουν τὸν ντουνιζὲ π' ἀφ' τὴν ἀπελπισία,
μόνον κουσῆ πῶ; ήτανε, νομίζει, ὄπτασία.

Τώρα ποῦ μέρες ἔρχονται νὰ φᾶς καὶ νὰ γελάσῃς
τώρα ποῦ κι' δὲ Καρναβαλὸς θαρρῆ διὰ οὐλάσσης,
καὶ ζήτημα θὲ νὰ γενῆ
ἄν θὰ τὸν φέρουν Φαρσινοὶ
μὲ τὸ μουσουλισθόλα
ή τῶν Παλέων τὰ κανὰ ἐν παρατάξει ὅλα.

Τώρα μὲ τὸν Καρναβαλὸ καὶ μὲ τὸ Κομιτάτο,
τώρα ποῦ θὰ χορέψουμε,
τώρα π' ἀναγκαστήκαμε μ' αὐτὸν τὸ Βινιεράτο
νὰ σχετισθεῖμε δηλαδὴ καὶ νὰ συμπεθερέψουμε
ὅλο μὲ πρόσωπα ψηλά, ὅλο μὲ καπελίνια
τώρα καλὸ θὰ ήτανε ναρθεῦν καὶ τὰ σελήνια.

Τώρα μὲ τὸν Καρναβαλὸ καὶ μὲ τοὺς μασκαράδες
ἔπειπε νὰ μάς ἔρθουνε τῆς Λόντρας οἱ παράδεις
ἀπόνω τους μ' ἐννόησες, νὰ πέσουμε σὰ λύκοι
κάπως· νὰ καταλάβουμε τὸ κληρονομίλικι,
καπως· νὰ καταλάβουμε τοῦ βίου τὶς γλυκάδες
νὰ πάρουμε καὶ κυμφεῖ μιὰ δεκαριά ὀνάδες
νάν τὸ σκορποῦμε μὲ γαρὰ
σὲ κάθε δούλια καὶ κυρά
κι' ἀπάνου στ' αιτανάρουχο τὸν καθενὸς κυρίου
κι' ἀπάνου στὸ διευθυντὴ τοῦ καπνοκοφτηρίου

ποῦν' ἀνθρωπος ἔξαιρετος, μὲ δίχως κομπλιμέντα,
καὶ πρῶτος στὶς παράταξες καὶ στὰ ντιθερτιμέντα.

Νὰ πάμε καὶ στὸ θέατρο, μωρὲ καῦμένε Γιάννη,
νὰ ίδούμε ποὺκ ἔχαλασε καὶ ποὺκ φιγοῦρα κάνει·
νὰ ίδούμε ἄν τιν' ἀληθινή καὶ μιὰ πληρεφορία
πῶς ἔνας, ποὺ μοῦ φίνεται δὲν εἴν' ἀπόδω πέρα,
τρέχει καὶ κάνει βιζίτες σ' ὅλα τὰ θεωρεῖα
καὶ νὰ λέη « Καλησπέρα! »

Γ. — Τὶ βλακείες μοῦ σφυρίζεις!

Πόσον σφάλεις παλαθὲ·
πόσσον σφάλεις ἀν νομίζεις
πῶς θὰ ίδης τὴν Κορδοθὲ
καὶ τὴν κάθε θεατρίνα
μὲ τὰ γρήματα ἐκεῖνα!

Πόσον σφάλεις ἀν ἐλπίζεις ἀπολαύσεις θεαμάτων
ἐκ τῶν κληροδοτημάτων!

Γιὰ νὰ κάθεσαι, βρὲ γάχα, νὰ μοῦ τσαμπουνᾶς αὐτὰ,
δὲν θὰ ἔννοιωσες ἀκόμα τὶ θὰ γείνουν τὰ λεπτά.

Απὸ δαῦτα μὴν ἐλπίζεις πῶς θὰ φᾶμ' ἐγὼ καὶ σὺ·
τὰ λεφτὰ τὸ κατ' ἐμένα
ποὺ ψηλὰ· νὰ κρεμασμένα
ἀς τὰ βιέπουμε κι' ἀς λέμε δὲι δημφακες εἰσί,
Πάψε, πάψε, βρὲ κουτάβι καὶ μὴ λές ἀνοησίες·
μὲ τὶς λίρες πρῶτα πρῶτα θὰ φτιαστεῦν ἡ ἐκκλησίες.
Πῶς ἐλπίζεις ἀπολαύσεις φαγητῶν καὶ ποδογύρων,
ποὺ θὰ φτιάσουμε τὸ τέμπλο τῶν ἀγίων Ἀναργύρων;

Τὶ τὰ θέλεις τὰ βαπόρια, τὶ τὰ θέλεις τὰ ταξείδια
νάναι σεύσουρο στὸ πόρτο·
ἀναγκαῖον εἶναι πρῶτον νὰ φτιαστεῦνε τὰ στασίδια
γὰ μὴ στέκεται τὸ σῶμα τῶν χριστιανῶν ὄλόρτο.
Δὲν εἴν' ἔργα τῆς προόδου κι' ἐνταυτῷ σωτήρια,
χιλιά νὰ φιλαστοῦν μανάλια καὶ θυμιατήρια;
"Ἄρα γε κι' αὐτὰ δὲν εἴναι, θεῖοι κι' ἀγιοι σκοποί;
Ρώτησε καὶ τὸν Τσιγκέλο γιὰ νὰ ιδῆς τὶ θὰ σου πῆ;

Καὶ μ' ὅλα ταῦτα, βρὲ Μαρῆ,

ἐνδὲ νοιτέω τῶν πιστῶν

νὰ εύρεθη τὸ σύριον κι' ὁ τρόπος νὰ πλευτίνουμε·

εἴας επιδιώκωμεν επίτροποι νὰ γίνουμε

ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΛΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

σ' ὅλες τις ἐκκλησίες.

- Μ. — Μὲ τώρ' αὐτὰ ποῦ λές ἐσύ δὲν εἶν' ἀναγνωστές;
 'Αφοῦ τὸ χρῆμα σ' ἐκκλησιῶν μοῦ λές πᾶς θὰ πετιέται,
 ποὺς ἀλλαξ ἐπίτροπος ποτὲ θὰ παρετιέται;
 Π' ἀπὸ τὰ τώρα καὶ μπροστά, πρέπει νὰν τὸ παραδεχτόν
 πᾶς εὔκολωτερα μπορεῖ νὰ γένης βουλευτής
 καὶ κανένας Πρόεδρος μελλούσης γερουσίας
 παρὰ νὰ λάθης τὸν βαθύτον γαστάρδου ἐκκλησίας.

—

Μ' αὐτὸν τὸν ὄρον πᾶσαλαν μέσα στὴ διαθήκη,
 τὶ μπρόγια ποῦ θὰ γίνωνται γιὰ τὸ ἐπιτροπικό!
 Κι' ἂν τὸν γαστάρδον ὡς τὰς χθές τὸν ἔλεγαν χαμάλη
 πούγε τὴν ὑποχρέωσι ν' ἀνάσθη τὸ μανάλι,
 κι' ἀν ὡς τὰς χθές ἔλερωναν τὰ εὐλαβῆ του χέρια,
 ἀπὸ τοῦ δίσκου τὰ λεφτά κι' ἀπὸ τὰ λιανοκέρια,
 τώρα τὸ χαμαλίκι του γίνεται θέσις ἀλλη,
 π' ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα στὴν ἀκρη θὰν τὰ βαλη,
 τώρα τ' ἀφίνη τὰ κεριά καὶ τοὺς κατηχουμένους
 ποῦ θάχη μὲ τὶς τράπεζες τῆς Λόντρας τρεχουμένους.

—

- Γ. — 'Απὸ τὸ κληροδότημα ἔξω λοιπὸν θὰ μείνω;
 Μ. — Εγώ, βρέ Σιάνη σκέπτομαι νὰ πάω στὸ Λονδίνο
 πρῶτον τοῦ εὐεργέτου μας τὸ μνῆμα νὰ φιλήσω
 κι' ἔπειτα τοὺς ἐκτελεστάκες νὰ βρεω νὰν τοὺς μιλήσω
 καὶ νὰν τοὺς πῶ «ἀγεψιοὶ τοῦ θείου τοῦ μεγάλου
 ἀν θέλετε νὰ σώσετε τὴν χώραν τοῦ Κεφαλλοῦ
 ἢν θέλετε' ή Κεφαλωνιάκ πάντα νὰ ζῆ τιμία,
 ν' ἀφήσετε τὶς ἐκκλησίες καὶ τὰ βρεφοκομεῖα.
 'Εχομεν χρόνους παρακυῆς, χρόνους παραλυσίας
 καὶ νὰ μῆς δώσετε ζωὴν διὰ τῆς ἐργασίας.

—

ΤΟ ΚΟΜΙΤΑΤΟΝ ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΕΩ.

Συμφώνως μὲ τὸ ἔκδοθὲν πρόγραμμα αὔριον Κυριακὴν μεταξὺ δευτέρας καὶ τρίτης ὥρας μ. μ. ἔχεται διὰ θαλλάσσης ὁ Καρνάβαλος.

Τοῖα βραβεῖα ὁρίσθησαν διὰ τὰς λέμβους Α'. ἐκ δραχμῶν 75. Β'. ἐκ 50 καὶ Γ'. ἐκ 30. Ἐπίσης δ' ἔτερα τρία διὰ τοὺς προσωπιδερόρους Α'. ἔξ 150, Β'. ἔξ 75 καὶ Γ'. ἐκ 50.

Τοῖα βραβεῖα θὰ διδωνται ἀκέραια εἰς τοὺς κριθησμένους ἵκανους χωρὶς νὰ ὑπεδιαιροῦνται ως ἀλλοτε.

Εἰσιτήσια διὰ τὴν ἔξέρδαν πωλοῦνται ἀπὸ πρωιάς τῆς Κυριακῆς εἰς τὴν πλατείαν τῶν Δικαιοστηρίων.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

III. ΒΑΛΙΑΝΟΥ.

Ἐν Λονδίνῳ τῇ 27 Ιανουαρίου 1902.

Τὰ ποσὸν τῶν πεντακοσίων χιλιάδων λιρῶν στερ-
 λινῶν κατατεθήσεται εἰς τὴν ἐν Λονδίνῳ Τράπεζαν
 London West minster Bank καὶ ἀγορασθήσονται δι' αὐ-
 τοῦ ἀποκιακὰ χρεώγραφα.

Τὰ εἰσοδήματα τῶν 500,000 λιρῶν μετὰ τὴν ἀφαί-
 ρεσιν τῶν ἔξσδων θέλουσι διατίθενται ως ἔξης :

Α'.) Λίραι 300 ἐτησίως εἰς τὴν ἄνωθεν Τράπεζαν
 διὰ προμήθειάν της πρὸς φύλαξιν καὶ ἐπίβλεψιν τοῦ
 κληροδοτήματος.

Β'.) 10 0)0 θὰ προστίθηται εἰς τὸ κεφάλαιον· καὶ

Γ'.) Τὸ ὑπόλοιπον θὰ διατίθηται παρὰ τῶν ἑκτε-
 λεστῶν τῆς διαθήκης Ἀλκιβιάδου Μ. Βαλιάνου, Μα-
 ρίνου Α. Βαλιάνου καὶ Βασιλείου Μ. Βαλιάνου δι' ἀ-
 γαθοεργούς σκοπούς ἐν Κεφαλληνίᾳ πρὸς συντήρησιν
 Ἐκκλησιῶν, Νοσοκομείων, Σχολείων καὶ εἰς βοη-
 θήματα πασχόντων ἀπόρων.

Ἡ εἰρημένη Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ παραδίδῃ
 ἐτησίως ἀπολογισμὸν πρὸς τὴν ἐν Λονδίνῳ Β. Πρε-
 σείσιαν ἢτις θ'. ἀποστέλλῃ αὐτὸν εἰς τὰς ἐν Κεφαλλη-
 νίᾳ ἀρχὰς πρὸς δημοσίευσιν. "Απασαν τὴν λοιπὴν
 περιουσίαν του, ἃς τὸ δίλικὸν ποσὸν δὲν ἔξικριθώθη
 ἔτι, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν 75 χιλιάδων λιρῶν διατεθεί-
 μένων ὑπὲρ τριῶν ἀνεψιῶν του ἐν Κωνσταντινουπό-
 λει, τὸ ὑπόλοιπον ὑπὲρ ἐννέα ἀνεψιῶν του ἔξ ἀδελ-
 φῶν φερόντων τὸ ὄνομα Βαλιάνου ως ἔξης ;

Α'.) Εἰς δύο ἔξ αὐτῶν ἀνὰ 15 0)0· καὶ

Β'.) Εἰς τοὺς ἄλλους ἑπτὰ ἀνὰ 10 0)0.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Συνεπείᾳ ἀπεφράσεως τοῦ Δημ. Συμβουλίου Ἐληγού ἐτελέ-
 σθη ἑκεῖ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν πάνδημον μην-
 μόσουν ὑπὲρ τοῦ ἀειμήστου εὐεργέτου Φίμων Παναγῆ Βα-
 λιάνου.

— Ἀφίκετο μετὰ τῆς ἀξιοτίμου σύζυγου του καὶ ἀνέλα-
 βε τὰ καθήκοντά του ως πρωτοεἰκου παρ' ἡμῖν δ. κ. Γ. Οι-
 κονομόπουλος ὑπηρετήσας καὶ ἀλλοτε ἔγταῦθα καὶ διακριθεὶς
 ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του.

— Αὔριον τοῦ ἀγίου Χαραλάμπους ἐορτάζει ἡ ἀξιοτίμος
 κυρία τοῦ φρουράρχου μας Χαρικλεία Παπανικολάου.

— Ἀπεβίωσεν ἐν "Ασσῷ ἡ νεαρὰ σύζυγος τοῦ ιατροῦ κ.
 Πάνου Κεκκάλη, Ούρανια, παθοῦσσα ἐκ δυστοκίας. Συλληπό-
 μεθα ἐν κορδελλᾷ διατήνει γάρ για τοὺς συγγενεῖς.

ΤΙΚΟΒΑΤΕΙΟ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΤΥΕΩΣ ΛΕΩΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΤΤΒΙΣΙΑΝΟΥ.